

EINFÜHRUNG IN DIE METHODIK DER RÖNTGENUNTERSUCHUNGEN

Prof. dr. Z. B. Zsebök

Akadémiai Kiadó, Budapest, 1967.

Radiodiagnosticul se străduiește în continuu să satisfacă cerințele tot mai multe și multilaterale, la care apelează dezvoltarea rapidă a diagnosticului medical al acestui secol. Această străduință, care trebuia să rezolve înainte de toate o serie de probleme metodologice de radiodiagnostic, a avut drept consecință în mod implicit, crearea unei sumedenii de metode de investigații complicate. Nici chiar specialistului radiolog nu-i este ușoară orientarea în labirintul metodelor de investigații multilaterale, adeseori controversate, iar pentru începător e pur și simplu imposibil. Din acest motiv literatura noastră de specialitate a așteptat timp îndelungat o operă, destinată să facă o sistematizare și o oarecare uniformizare în acest domeniu. Această operă, care completează un gol, poate fi socotită foarte binevenită. Grație experienței sale bogate, îl socotim pe prof. Zsebök cu logica sa de sistematizare, capabil de a simplifica lucruri complicate și de a duce la bun sfârșit aceste sarcini, împreună cu colaboratorii alesi ai Domniei sale (Dr. F. Geher, Dr. Eva J. Nagy, Dr. I. Török și Dr. I. Wachtl). O privire asupra cuprinsului ne permite să constatăm domeniul amplu inclus în studiu: probleme practice fundamentale ale radioscopiei, metodologia investigației organelor toracice, ale tubului digestiv, feto-placentografia, o serie de ramificații ale contrastografiei moderne: angiocardiografie, toate metodele de investigații arterio-flebografice ale aparatului urogenital, metoda investigației căilor și veziculei biliare, pneumoperitoneul, pneumomediastinul, pneumothoraxul, encefaloventriculografia, precum și procedeele de valoarea tomografiei. Trebuie să scoatem în mod special în relief valoarea practică a capitolului substanțelor de contrast cu iod hidrosolubil, în care prof. Zsebök relatează despre eficiența preparatelor di- și triodate pe baza cercetărilor experimentale, efectuate pe animale de laborator, punind un accent deosebit pe simptomele secundare, fenomene fiziopatologice pe care le generează și aspectele lor histopatologice, prezentând totodată și importanța clinică a simptomatologiei accidentelor cu substanțe de contrast, prevenirea și tratamentul lor, capitol care se distinge printr-un deosebit aport original.

Fiecare capitol depășește cu mult titlul tematicii, deoarece pe lângă cunoștințele de metodologie, ne relatează și acele noțiuni fundamentale fiziologice care o face ușor accesibilă. Radiologul vede pe ecran, radiosopic sau film, numai ceea ce caută și el poate căuta numai ceea ce cunoaște. Cu cât cunoștințele sale sînt mai ample, cu atât va căuta, resp. citi mai mult cu ocazia investigației. Dar radiologul își poate fructifica cunoștințele numai servindu-se de o metodă de investigație ireproșabilă. Această notă de bază este firul conducător al lucrării și în fiecare capitol autorii ne relevă metodele cele mai bune ale experienței lor, dintre acelea care au avut valabilitate în decursul deceniilor. Chiar cu ocazia celor mai comune investigații, cum este cea a toracelui sau a tractului gastro-intestinal, a aparatului renal sau a colecistului, specialistul radiolog găsește recomandări demne de urmat. În special menționăm aportul valoros al cărții adus în domeniul profilaxiei și tratamentului accidentelor provocate de substanțele de contrast, în problemele practice ale intervenției cu caracter de urgență. Pentru începător cartea înscamnă o comoară neprețuită, cu ajutorul căreia își poate dezvolta stilul de muncă, fiind inițiat să introducă noi metode de investigație fără nici un risc.

Autorii își fixează atenția și asupra posibilității uniformizării metodelor de investigație. Această foarte utilă strădanie va face posibilă o comparare a rezultatelor în condiții identice după examinările radiologice efectuate în diferite servicii de radiodiagnostic. Trebuie să avem în vedere chiar examenul considerat cel mai simplu, cel a reliefului mucoasei gastrice care își poate modifica aspectul în funcție de metodica preconizată și e foarte verosimil că multe rezultate contradictorii sînt cauzate de influența exercitată de tehnici diferite, nu numai de subiectivitatea examinatorului. Același lucru se referă și la urografiile efectuate cu sau fără compresie etc. Ar fi de actualitate să se uniformizeze aceste metodici variate.

Clișeele radiografiilor cărții sînt executate cu o tehnică impecabilă; figurile, în parte colorate, sînt foarte demonstrative. Textul e clar, ușor de înțeles și cu conținut practic. Prezentarea cărții este o laudă a generozității editorilor, fiind la același nivel cu orice altă ediție a literaturii de specialitate.

Cartea poate fi călduros recomandată tuturor specialiștilor care fac apele, cu ocazia precizării diagnosticului, la investigații radiologice și este ferma noastră convingere că studierea ei face și colaborarea între clinicieni radiologi mai fructuoasă. Pentru radiolog cartea este un ajutor indispensabil în munca de toate zilele și o podoabă a bibliotecii sale de specialitate.

I. Krepsz